DUKLA OLOMOUC BASKETBAL

SETKÁNÍ LEGEND

Hala na Šibeníku / 11. září 2021

TERNO

Největší nabídka od místních výrobců

Z NAŠEHO REGIONU

Připravili jsme ojedinělou akci pro příznivce Dukly

Autorem myšlenky uspořádat setkání bývalých hráčů Dukly je místopředseda klubu Tomáš Sedlák, který v Dukle dlouhá léta působil i jako hráč.

Tome, jak jsi přišel na tento nápad?
On se rodil postupně. Asi před dvěma lety jsme byli vyzváni v rámci webu sportuj v olomouci.cz, abychom zveřejnili nějakou profilovou fotografii klubu – a my jsme zjistili, že žádnou nemáme, tak nás společně s Michalem Dzurillou napadlo použít fotografii z roku 1975, kdy Dukla získala druhý a poslední titul. Pak jsme měli vyvěsit logo a my opět žádné neměli, tak jsme si řekli, že pokud jsme reální pokračovatelé basketbalové Dukly Olomouc, tak oživíme a použijeme původní logo Dukly Olomouc. A následně se začínali ozývat bývalí hráči s pozitivními ohlasy, že je super, že Dukla opět „žije“. A když jsem zhruba před rokem začal přemýšlet, jakým způsobem oslavit kulaté narozeniny, napadlo mě zorganizovat setkání bývalých dorostenců Dukly, protože jsme většinou ročníky 1970. Tento nápad jsem začal postupně rozvíjet a nakonec mě napadlo připravit tuto ojedinělou akci pro všechny příznivce a bývalé hráče Dukly Olomouc.

Kde jsi sháněl kontakty na bývalé hráče?
To byl opravdu problém, založili jsme webové stránky, facebook, ale starší hráči většinou na sociálních sítích nejsou, tak jsem první jména čerpal z kroniky basketbalu ČSSR, kde byly uvedeny jmenné sestavy ligových družstev od roku 1963 do roku 1993. Kontaktoval jsem paní Válkovou, Zdeňka Kose a Dušana Tomajka, kteří mi pomohli se zorientovat v historických událostech a poskytli spoustu kontaktů. Ale nejvíce nám pomohlo šíření informace tzv. tichou poštou, kdy si hráči předávali informace o chystané akci mezi sebou. Velkou pomoc jsem získal od moderátora dnešní exhibice Jakuba Bažanta, který poskytl spoustu svých kontaktů a získal i archivní záběry z ČT.

A pomohly i místní archívy?
Důležité bylo, že se podařilo díky Š. Válkovi a I. Lauermanovi zachovat původní hráčské kroniky Dukly Olomouc od roku 1965 až do roku 1985, které jsme za pomoci Vědecké knihovny zdigitalizovali a ukázky z nich jsou i v této brožuře. Stejný dík patří i Emilu Heclovi, který přispěl kronikou mládeže Dukly Olomouc a který byl u zrodu mládežnického basketbalu v Olomouci.

Jak ovlivnila situace s COVID 19 přípravy na akci?
Vzhledem k tomu, že původní termín akce měl být 30. 4. 2020, tak zásadně. Velice složitě se, dokonce třikrát, hledalo nové datum setkání a velké poděkování patří všem partnerům, kteří svoji podporu nezrušili a umožnili akci uspořádat v tomto termínu.

Historie basketbalového klubu Dukla Olomouc

Dukla Olomouc byl český vojenský basketbalový klub z Olomouce. Klub dvakrát vyhrál nejvyšší československou ligu (v letech 1973 a 1975) a patří mu celkové 7. místo v historických tabulkách československé ligy. Založen byl v roce 1962, zanikl v roce 1994.

29 sezón v nejvyšší lize

Olomoucká Dukla (ASD) basketbal začala psát svou historii v roce 1962, kdy došlo k přesunu licence z Dukly Mariánské Lázně z důvodu hráčského porušení vojenské kázně. Na vzniku olomoucké Dukly se podíleli JUDr. Jiří Sedlák, Josef Zelenka, trenér Drahomír Válek a hráči: Tomajko, Ďuriš, Sahlica, Horňanský, P. Rosíval, Koller, Terč, C. Mrázek, Vavřík, Vilímec, Iljaško, Císař, Kapoun. V československé ligové soutěži odehrála Dukla 29 sezón. Dvakrát sestoupila do nižší soutěže, poslední sestup v sezoně 1992–1993 znamenal definitivní konec působení v první lize. V letech 1962–1979 vedl družstvo Drahomír Válek a v letech 1979–1986 Vladimír Dzurilla. Po této etapě se v ASD až do jeho zániku vystřídali trenéři Zdeněk Kos, Pavel Pekárek, Václav Dvořák. Všichni zde jmenovaní trenéři působili dlouhá léta jako hráči ASD (instruktoři sportu) a spolu s několika dalšími spoluhráči např. Stanislav Petr, Miloš Váňa, Josef Musil, Josef Šťastný, Miloš Hradec, Igor Lauerman, Zdeněk Konečný tvořili v tom kterém ročníku osu družstva.

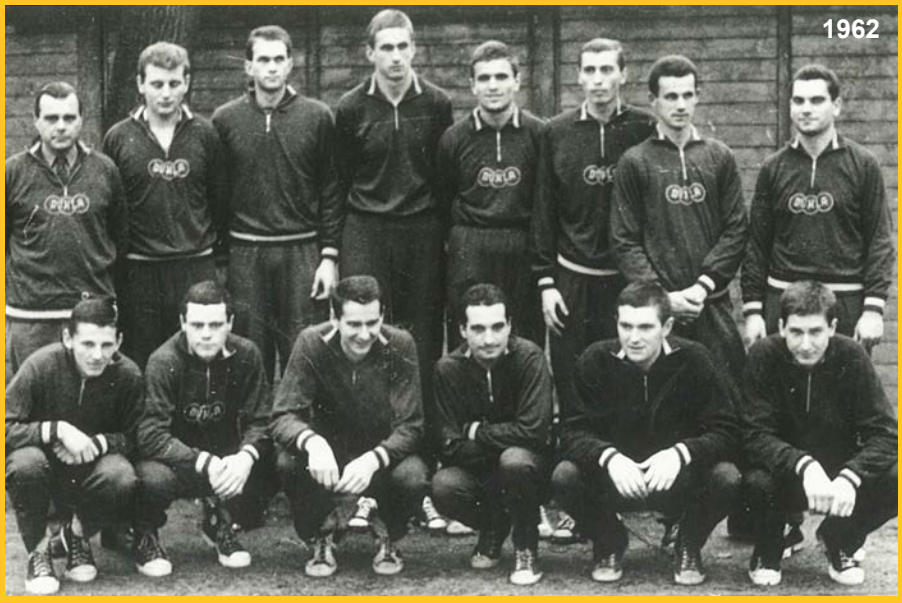

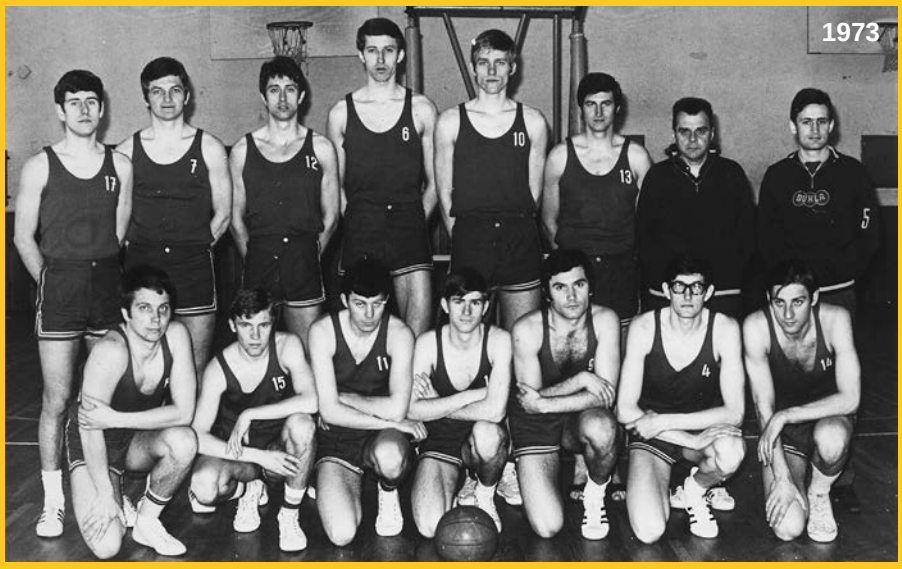

Dva tituly mistrů

Vojenskou základní službu se v Olomouci odsloužili také mnozí reprezentanti republiky, např. Ďuriš, Mifka, Zídek, Zedníček, Konvička, Klimeš, Bobrovský, Pospíšil, Žáček, Sedlák, Rajniak, Ptáček, Okáč, Havlík a jiní.

V roce 1973 a 1975 byla Dukla mistrem republiky. Mistrovská sestava Dukly z roku 1975: Kos, Pekárek, Bojanovský, Balaštík, Dzurilla, Dvořák, Hummel, Hradec, Tvarůžek, Kratochvíl, Kocúr, Heinecke, Škúta. V tomto roce byl Zdeněk Kos vyhlášen nejužitečnějším hráčem celé ligy. V roce 1970 a 1978 obsadila Dukla druhé místo a v letech 1972, 1974, 1979, 1980, 1984, 1986 skončila na třetím místě. Dvakrát byla také vítězem Československého poháru.

BCM vychovalo reprezentanty

V roce 1968 založil Dr. Emil Hecl společně s Drahomírem Válkem mládežnická družstva Dukly Olomouc. V roce 1980 získalo družstvo minikošíkové titul přeborníka ČSR. V roce 1985 vzniklo TSM (tréninkové středisko mládeže) trenéři E. Hecl, V. Kohout a SVSM (středisko vrcholového sportu mládeže, trenéři Z. Kos a P. Pekárek, následně V. Dvořák, M. Váňa), které získalo v roce 1987 v Košicích 6. místo v přeboru ČSSR a v roce 1988 v Pardubicích 4 místo. Na činnost střediska navázalo BCM Olomouc, které založil D. Válek se synem Štěpánem. Vychovalo několik reprezentantů – se lvíčkem na prsou hrávali L. Sokolovský, D. Hájek, J. Černošek, J. Pavlík, P. Pumprla a další.

Od roku 1994 bylo vytvořeno občanské sdružení a pod hlavičkou BK Olomouc se stalo členem UNIASK ČR (Unie armádních sportovních klubů České republiky), které působí v nižších basketbalových soutěžích. V roce 2019 se klub přejmenoval na BK DUKLA Olomouc.

Drahomír Válek: Mrzelo ho, že se na hráče dívají jako na profíky

Legenda olomoucké Dukly, Drahomír Válek (narozen 1925), odešla z tohoto světa v roce 2001. V Olomouci strávil podstatnou část svého života. V roce 1962 byl převelen k armádnímu družstvu basketbalu Dukla Mariánské Lázně a ještě téhož roku přešel s celým týmem do Olomouce. Vybudoval špičkové armádní basketbalové družstvo a zajistil mu skvělé podmínky pro vrcholový sport. Pod jeho vedením prošla Duklou elita československého basketbalu. V letech 1972 a 1974 získala Dukla Olomouc tituly mistrů republiky a v letech 1972 a 1975 Československý pohár. Byl i trenérem mužské reprezentace, v roce 1972 ji vedl na Olympijských hrách v Mnichově. Dvacet let to bez svého muže musí zvládat Hana Válková, uznávaná sportovní psycholožka. Proto jsme vzpomínali spolu s ní.

Paní doktorko, jak život Vašeho manžela ovlivnil basketbal?
Ovlivnil ho především sport jako celek, už od dob, kdy byl učitelem tělocviku v Bratislavě a jeho svěřenci z tzv. Žižkárny vyhrávali ve středoškolských soutěžích, co se dalo, ať to byla gymnastika, atletika či basketbal. Největším spolupracovníkem byl pan Ivoš Havlíček (pozdější vědecký pracovník, docent v Bratislavě a v Brně), takže se nevěnovali jenom „svalům“, ale i „hlavě“ a „duši“. Některé ze studentů z této školy pak přivedl do sestavy prvního roku existence Dukly v Olomouci (Tomajko, Pekárek). I když sám byl mistrem republiky v ragby, basketbal ho plně pohltil.

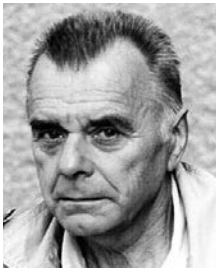

Byl hrdý na své působení v Dukle Olomouc?
Ano, byl. A dost ho mrzelo, že vnější pohled na Duklu byl – „to jsou ti profíci, co hrají za prachy“, nebylo tomu tak. Vezměme si tehdejší jiné ligové oddíly, kde hráči „chodili do práce“. Plnili běžné vojenské povinnosti (přijímač, služby – nejvíc o svátcích, protože jiné víkendy se hrály soutěže), utkání pak s přídavkem 5 Kč za svačinu. Sám měl nálepku voják – nevoják, protože mimo služební povinnosti vymohl, aby on sám, ale i hráči mohli určitou část dne nosit místo vojenských bagančat polobotky nebo chodit bez uniformy kopřiváků. A taky studovat. Z dnešního hlediska by ho taky jistě mrzelo (už se nedožil), že ve výpravné publikaci Sport se jménem DUKLA k 60 letům armádního sportu (2008) je basketbalu věnována půlstránka s fotkou na str. 151 (a je tam spousta chyb), a to v kategorii zaniklá, zrušená a odloučená sportovní odvětví. Nic na stránkách seznamů mistrovských titulů, nic o reprezentantech, nic v seznamu mistrovských titulů.

Měl některého hráče vyloženě v oblibě?
To mi není známo, navíc obecně trenér by si ani nemohl dovolit mít někoho extra v oblibě, protože to nepřispívá atmosféře v družstvu. Každý rok začínal s novými lidmi, takže považoval za nutné stabilizovat tým „stálými“ s bydlením, založením rodiny, studiem. Asi nějaký jiný

vztah tam mohl být. Určitě ale nejbližší – po všech stránkách, mu byl MUDr. Vladimír Vrba, lékař.

Co považoval za vrchol své kariéry?
Zase nemohu mluvit za něj, ale tuším: že z družstva na chvostu se stalo družstvo stabilní, s nímž se musí v lize počítat, tedy určitě to mohly být mistrovské tituly, účast v roli druhého trenéra (hlavní byl V. Heger), i když tak se to jmenovat nemohlo, na OH 1972 v Mnichově. Já si myslím, že by mohl být pyšný na to, že všichni hráči dostali takový základ a takové možnosti, že se uplatnili v životě i po sportovní kariéře (Hummel, Kos, Dzurilla, Tomajko, Dvořák) včetně těch, co byli v Dukle jako vysokoškoláci pouze jeden rok, kterých bylo hodně a které zde nejmenuji.

Vladimír Dzurilla: Dukla, to byla ta nejkrásnější léta!

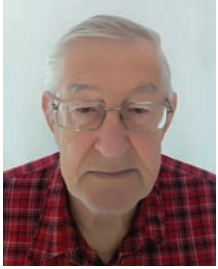

Vladimír Dzurilla (ročník 1943) se za aktivní hráčské kariéry stal dvakrát mistrem republiky, v letech 1973 a 1975. Po ukončení hráčské kariéry v Dukle Olomouc začal Duklu trénovat a současně jako hráč pokračoval v nižší soutěži za TJ Spartak Uherský Brod. Funkci trenéra v Dukle Olomouc zastával v letech 1979–1986. V letech 1987 –1989 pak vykonával funkci zástupce náčelníka oddělení sportu. Po zrušení basketbalového družstva Dukla Olomouc několik sezón vedl nástupnické družstvo BK Olomouc v nižších soutěžích.

Pane Dzurillo, jak basketbal ovlivnil Vaši životní dráhu?
Basketbal jsem začal hrát na Střední škole v Banskej Štiavnici. Při nástupu na vojnu jsem se dostal do družstva Dukla Olomouc, kde jsem zůstal natrvalo a odehrál zde celou vrcholovou kariéru.

Vzpomínáte občas na působení v olomoucké Dukle?
Vzpomínám často, protože to byla ta nejkrásnější léta.

Jaký si z té doby vybavíte nejsilnější zážitek?
Největšími zážitky byla účast v Poháru mistrů evropských zemí a účast v Poháru vítězů pohárů. A samozřejmě i dva mistrovské tituly v barvách Dukly. Nebo exotický zájezd na Kubu, kde se konalo mistrovství spřátelených armád v basketbale a kam se za socialismu moc lidí nepodívalo.

S jakou největší osobností jste se za svého působení v klubu setkal?
Největší osobnost, se kterou jsem se setkal jako hráč, byl hráč CSKA Moskva Sergej Bělov, který byl Roku 1991 zvolen nejlepším basketbalistou federace FIBA všech dob. V roce 1980 zapaloval olympijský oheň na olympijských hrách v Moskvě.

Čemu se dnes věnujete? Sportujete stále aktivně?
V současnosti již nesportuji, akorát chodím na procházky, luštím křížovky a jezdím na chatu.

Nejsilnější zážitky Zdeňka Kose v Dukle? Tituly a pohár s Haarlemem

Patří mezi nejvýznamnější české basketbalisty všech dob. Čtyřikrát byl vyhlášen nejlepším basketbalistou Československa. V reprezentaci odehrál Zdeněk Kos 11 světových a evropských šampionátů, třikrát se zúčastnil Olympijských her (1972 v Mnichově, 1976 v Montrealu (Československo skončilo šesté) a 1980 v Moskvě). Třikrát získal titul mistra Československa – v roce 1970 s týmem VŠ Praha a v letech 1973 a 1975 s Duklou Olomouc.

Pane Kosi, co pro Vás osobně znamená basketbal? Jak Vám změnil život?
Basketbal pro mě znamená životní naplnění. Za vše, čeho jsem v životě dosáhl a uskutečnil, vděčím v podstatě basketbalu. Moje rodina, moje vzdělaní a vše další se mně podařilo uskutečnit díky basketbalu. Můj život se nezměnil na základě basketbalu, basketbal určil jednoznačně mojí životní dráhu.

Jak vzpomínáte na své působení v Dukle Olomouc?
Rad vzpomínám na Duklu, kdy jsem ve dvou etapách, v té první jako hráč který se značnou měrou podílel na úspěších Dukly a v té druhé jako trenér. Nejdříve jako zakladatel Střediska vrcholového sportu mládeže a později jako trenér mužské složky. Ta první etapa byla poněkud jednodušší, sám jsem byl zodpovědný za svoje výkony. Ta druhá etapa už byla složitější a náročnější.

Jaký si z té doby vybavíte nejsilnější zážitek?

Nejsilnější zážitek byl určitě zisk mistrovských titulů v roce 1973 a 1975. Ale také vzpomínka na pohárové utkání proti holandskému družstvu z Haarlemu, kdy jsme venku podlehli o 31 bodů a doma dokázali zápas otočit a vyhrát o 33 bodů.

S jakou největší osobností jste se za svého působení v klubu setkal?
Pro mě zůstane největší osobností můj trenér Drahoš Válek. Nejenom jako trenér, ale jako člověk a osobnost, která mně hodně dala do mého dalšího života. Ale také rád vzpomínám na společný čas s Honzou Bobrovským, kdy hrál v Dukle a díky jemu jsme také vyhráli první titul pro Duklu Olomouc.

Čemu se dnes věnujete? Sportujete stále aktivně?
V současné době, jako „penzista“ si jdu ještě jednou za týden zahrát basketball a mimo toho se snažím udržovat kondici ve fitnesku. Ale hlavní náplní je starost o vnoučata. Máme dohromady s mojí druhou ženou 7 vnoučat, z toho 5 ve věku od 4 do 6 let. Takže, když je potřeba, tak jsem k dispozici.

Václav Dvořák: basket ovlivnil celý můj život

Za Duklu hrál a pak ji i trénoval. Václav Dvořák, ročník 1951, se sice narodil v Českém Brodu a basket začal hrát v Pečkách a pak pokračoval ve VŠ Praha, ale když přišel v roce 1970 do Olomouce, Dukla se pro něj stala srdeční záležitostí a ve městě se natrvalo usadil. Do roku 1981 aktivně hrál pak se stal asistentem trenéra, trenérem mládeže a nakonec i trenérem A týmu. Ve svých sedmdesáti letech stále učí tělocvik na olomoucké ZŠ Komenium.

Václave, co pro Vás osobně znamená basketbal? Jak Vám změnil život?
Asi jako pro každého, kdo se tomu věnoval, basketbal ovlivnil celý můj život. A to výrazně a ve všech směrech. Dal mi do života dobrý základ, umění se prosadit. To dá každý sport každému, mně tedy zrovna basketbal. Armádní oddíl to byl, takže to formovalo. Ideální spojení armáda a sport. Na dobré úrovni.

Jak vzpomínáte na své působení v Dukle Olomouc?
Rád. Byly problémy, ale stejně na to rád vzpomínám. Setkal jsem se s mnohými dobrými hráči a hlavně dobrými lidmi. Vyhráli jsme dvakrát titul v československé lize, byla to řada úspěšných roků. Minimálně deset let jsme patřili k naprosté špičce v celé naší bývalé zemi. Byli jsme mezi TOP3 – Zbrojovka Brno, VŠ Praha a Dukla Olomouc.

Jaký si z té doby vybavíte nejsilnější zážitek?
To určitě byly ty dva tituly – v roce 1973, kdy jsme vyhráli po dvojím prodloužení na NH Ostrava a získali první titul, vybaví se mi i rok 1975. A další zážitek byl, když jsem jako hlavní trenér postoupil v roce 1986 nebo 1987 ze druhé ligy zpět do nejvyšší soutěže.

S jakou největší osobností jste se za svého působení v klubu setkal?
U nás byla řada opravdu velkých hráčů a vzpomínám na Honzu Bobrovského z Brna, Jiřího Zedníčka z VŠ Praha, pak se mi vybavují dlouhodobí spoluhráči Zdeněk Kos, Jirka Balaštík a Tomáš Michalík. Dobrý chlap byl i předseda oddílu doktor Sedlák, vzdělaný a moudrý pán.

Čemu se dnes věnujete? Sportujete stále aktivně?
Aktivně ano, občas hraji veteránské turnaje, to když mě kluci hodně přemlouvají. Naposledy před třemi roky na mistrovství světa veteránů v Itálii, kde bylo osm tisíc basketbalistů z celého světa. A jako pedagog mám ke sportu stále blízko.

Dušan Tomajko dal systém vzdělávání trenérů

Dušan Tomajko (22. 2. 1944) je jedním ze zakládajících členů basketbalu Dukla Olomouc v roce 1962.
V armádním celku působil až do roku 1969, pak nastoupil jako trenér družstva žen Slavia Olomouc (později SK UP Olomouc), kde působil až do roku 1986. Byl členem výkonného výboru ČBF a výrazně se podílel na vytváření systému vzdělávání trenérů basketbalu v ČR. Během hráčské kariéry vystudoval Přírodovědeckou fakultu Univerzity Palackého a následně získal v roce 1979 doktorát na Univerzitě Komenského v Bratislavě. CSc. pak vystudoval v roce 1992 na Univerzitě Karlově na Fakultě tělesné výchovy a sportu. Docentem se stal v roce 1996 na FTK UP Olomouc. Na Univerzitě Palackého v Olomouci zastával několik akademických funkcí jako místopředseda akademického senátu, proděkan FTK a děkan FTK. V současné době je prezidentem basketbalového klubu Olomoucko, který je účastníkem nejvyšší soutěže.

Kapitán Miloš Váňa hrál v Dukle deset let

Miloš Váňa se už na základní škole projevoval jako talent nejen v basketbale, ale také v ledním hokeji. Narodil se v České Kamenici v srpnu roku 1958 a poté trávil své mládí v Děčíně. Přelom dětství a dospívání byl také zlomový okamžik, kdy se rozhodoval, v jakém sportu má dále pokračovat.
Po ukončení základní školy studoval Střední průmyslovou školu v Děčíně a zde již sbíral první basketbalové úspěchy – jak v dorostu, tak i za školní tým. Po úspěšném zakončení školy maturitou v roce 1977 šel na vojenskou službu do Dukly Olomouc, kde si jej vyhlídl v té době trenér Dukly Olomouc Drahomír Válek. V Dukle působil 10 let 1978–1988 jako hráč. Stal se ústředním rozehrávačem a kapitánem družstva. Spolu se stálicí družstva Josefem Šťastným vytvořili sehranou a nezapomenutelnou dvojici. Během hráčské kariéry získal 1x stříbrnou medaili v roce 1978 a 4x bronzovou medaili v letech 79, 80, 84 a 86. V roce 1986 byl vyhlášen sportovcem Olomouckého kraje.
Po ukončení hráčské kariéry pracoval v Dukle jako asistent trenéra střediska vrcholového sportu mládeže a později i jako asistent V. Dvořáka u družstva mužů. Basketbalový talent předal svým 3 synům, kteří dále předávají talent svým potomkům. Miloš Váňa zemřel v září roku 2014.

Jiří Sedlák patřil mezi zakladatele

Jedním ze zakladatelů Dukly Olomouc byl Jiří Sedlák (25.7. 1925), rodák z malé vesničky Vanovice u Boskovic, kde jeho otec pracoval jako švec. Studoval na střední škole v Boskovicích, poté vysokou školu v Brně, právnickou fakultu ukončil s titulem JUDr. v roce 1950. Patřil k ročníkům, které byly určeny pro výkon profesionální vojenské služby. V roce 1954 byl odvelen do Opavy, kde mu žena porodila dceru Jitku. Po čtyřech letech byl převelen s celou rodinou do Olomouce – tady se narodil syn Jiří, který později odehrál několik sezon za Duklu Olomouc. V Olomouci na Okresní vojenské prokuratuře vykonával funkci vojenského prokurátora v hodnosti podplukovník. Celý život se zajímal o všechny sporty, zvláště se zaměřením na sporty kolektivní. Sám se aktivně věnoval volejbalu. Měl i zajímavý individuální výkon ve skoku dalekém (kolem 620 cm). To vše mělo vliv na účast při založení DUKLY OLOMOUC v roce 1963, včetně náročného duševního vypětí v zaměstnání, které tímto koníčkem a zálibou kompenzoval.

V Dukle vykonával dobrovolnou funkci předsedy oddílu. V roce 1996 dostal nabídku práce od Ústavního soudu na funkci ústavního soudce, ale ze zdravotních důvodů ji musel odmítnout. Celý jeho život byl naplněn sportem a byl sportovcem tělem i duší. Jiří Sedlák zemřel v roce 2003.

Vladimír Vrba

Doktor Vladimír Vrba (19. listopadu 1931) věnoval celou svoji lékařskou kariéru sportovcům v olomoucké Dukle a to nejen basketbalu, ale i boxu a šermu.

Svým klidným postojem dokázal vždy vnést do teamu skvělou atmosféru, podpořenou lékařskými znalosti těla sportovce. Svoji kariéru začal v Dukle Olomouc v roce 1962 a v 70.–80. letech působil i u mužské reprezentace ČSSR. V roce 1992 po skončení činnosti Dukly Olomouc se přesunul pod vedením trenéra Bobrovského do Brna, kde získal v ženském klubu SK Žabovřesky 14 titulů Mistr ČR, 12x vítěz Českého poháru a 1x vyhrál Euroligu žen.

Dále byl lékařem České reprezentace žen a získal titul Mistr Evropy, vicemistr světa a zúčastnil se i několika olympijských her, kde nejlepším výsledkem bylo 5. místo. V letošním roce zemřel v Olšanech u Olomouce.

Elitní střelec Pavel Pekárek

Dalším z plejády basketbalistů, na které nelze zapomenout, je Pavel Pekárek. Narodil se 2. 5. 1946 v Ústí nad Labem a do Dukly Olomouc nastoupil v roce 1963. Byl jedním z nejlepších střelců v historii Dukly a nastupoval i v reprezentaci. Syn Michal byl také úspěšným hráčem Dukly a hrál i v zahraniční. Pavel Pekárek v roce 1985 byl společně se Zdenkem Kosem u založení střediska vrcholového sportu mládeže a do roku 1987 trénoval jako asistent. Společně pak trénovali 2 sezóny první družstvo Dukly. V roce 1990 odešel trénovat prvoligový celek Mlékárna Kunín.

Emil Hecl vypiplal přeborníky v minikošíkové. Kos mu promítal video z NBA

Rukama mu prošly stovky nadějí, z některých pak vyrostli skvělí hráči. Gymnaziální učitel Emil Hecl vedl mladé basketbalisty Dukly a v roce 1980 s nimi dosáhl na trofej, kterou se může pochlubit málokdo.

Co pro Vás osobně znamená basketbal? Jak Vám změnil život?
Různé okolnosti rozhodly, že budu trenérem basketbalu. Začal jsem mu dávat všechen volný čas především Dukle Olomouc. Po celou dobu aktivní činnosti jsem přijímal dědictví úspěšných trenérů, doplňoval je vlastními poznatky a předával dále.

Jak vzpomínáte na své působení v Dukle Olomouc?
V Dukle byly v té době výborné podmínky pro trénink, velká hala, materiální zabezpečení a především podpora mládeže.

Jaký si z té doby vybavíte nejsilnější zážitek?
Získání titulu „Přeborník ČSR v minikošíkové“ pro rok 1980. Tento úspěch byl potvrzením, že cesta, která nás vedla k úspěchu, byla správná.

S jakou největší osobností jste se za svého působení v klubu setkal?
Byl to Zdeněk Kos, který svoje poznatky ze zahraničí, hlavně drilová cvičení, předváděl u nás na tréninku, byl ochotný promluvit k mládeži na letním soustředění a mě pozval na skleničku dobrého vína, aby mi promítl video z NBA.

Čemu se dnes věnujete? Sportujete stále aktivně?
Věnuji se chalupářství, udržuji chalupu, starám se o zahradu, někdy si zaplavu nebo se projedu na kole.

Myjava 1986
Nerad, Sedlák, Formánek

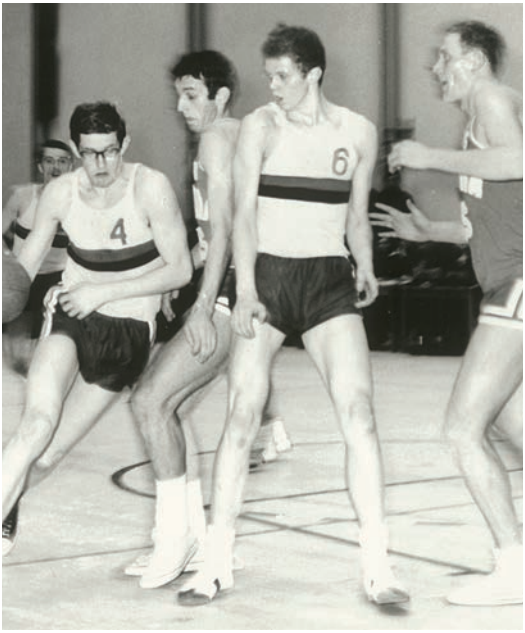

Junioři 1975

SVS-M 1987

5
BRNO

Bratislava 1978

Čína 1963

ÚSPĚCHY DUKLY:

Seø na 1966/67
Horní řada: MUDr. Vrba, Šrámek, Janál, Gabáni, Dzurilla, Kovář, vedoucí týmu Sedlák, Hummel, trenér Válek
Dolní řada: Tomajko, Zanáška, Martínek, Mrázek, Kolář, Pekárek

září 1991

říjen 1992

RANGE ROVER SPORT

WITH GREAT POWER COMES GREAT CAPABILITY

LAND ROVER

ABOVE & BEYOND

ZVÝHODNĚNÍ 300 000 Kč + ZIMNÍ PNEUMATIKY ZDARMA.

3,2-14,7 L/100 KM – CO_2: 72-331 G/KM (WLTP).

Platí pří objednání nového modelu Land Rover Range Rover Sport v motorizaci 3,0l diesel 300 koní a 350 koní. Platí pro stupně výbavy SE, JSE a HSE Dynamic a vyšší. Platí do 31. 12. 2021 nebo do změny podmínek výrobce. Platí při nákupu na IČO. Hodnota vč. DPH.

B of B cars s.r.o.
Vratimovská 34, 71800 Ostrava – Kunčičky
Tel.: +420 555 558 290, E-Mail: prodej@bofb.cz

www.bofb.cz

BEST OF BRITISH CARS s.r.o.
OSTRAVA

Generální parner akce

TERNO

Partneři

Olomoucký kraj
OLOMOUC
adidas
LION SPORT
esmedia
gala
FGP STUDIO TISKÁRNA
MONTKOVO Jedničky v montovaných halách
ARIGONE HOTEL***& PENZION ****
ŠKODA Plus
AUTO HÉGR
ELECTRO WORLD
LAND ROVER OSTRAVA I BOFB.CZ
OMEGA
Moravia
LUCKY BASTARD
Mubea
HARYSERVIS Profesionální úklid

Mediální partneři

sport
RADIO HANA 92,3 FM Nejlepší hudební výběr!
deník
Olomoucká televize zzip www.zzip.cz

FGP STUDIO

Táboritů 237/1, Olomouc 779 00
objednavky@fgp.cz +420 585 119 100
www.fgp.cz